

N.Y.C. TIME

זמן הדלקת נרות - 7:34

סוף זמני ק"ש - 8:47

- 9:23

סוף זמן תפלה - 10:33

דף היומי לשבת: חולין ב'

בס"ד, עש"ק פ' אמור - שנת תשפ"ו לפ"ק
שבת היא ל' בעומר - פרק ד'

פרשת אמור

והנה, לחם הפנים והנס שנעשה עמו ה' סתירה גדולה לשיטתו, שהרי אחז"ל בסוף חגיגה (כו:): שבשלש רגלים היו מגביהין את השלחן ומראין אותו לעולי רגלים עם לחם הפנים, ואומרים להם: ראו חיבתכם לפני המקום - סילוקו כסידורו [ופירש"י, שסילוקו לשבת הבאה חם כיום סידורו. ופירושו התוס': לענין שהי' רך], דא"ר יהושע בן לוי, נס גדול נעשה בלחם הפנים - כסידורו כך סילוקו. וא"כ, כששמע אודות הנס שנעשה עם לחם הפנים שעל ידו נתבררה חיבת המקום לעם ישראל חרה לו מאד על זה.

ומה שקילל את השם, יש להבין ע"פ מה דאיתא ברש"י בפ' פינחס עה"פ "משפחת החנוכי" (כו:ח), וז"ל: לפי שהיו האומות מבזין אותם ואומרים מה אלו מתייחסין על שבטיהם. סבורין הן שלא שלטו המצריים באמותיהם. אם בגופם היו מושלים, קל וחומר בנשותיהם, לפיכך הטיל הקב"ה שמו עליהם - ה"א מצד זה ויור"ד מצד זה - לומר, מעיד אני עליהם שהם בני אבותיהם. וזה הוא שמפורש על ידי דוד: "שבטי קה עדות לישראל". השם הזה מעיד עליהם לשבטיהם. לפיכך ככולם כתב "החנוכי", "הפלואי" וכו'.

ולפ"ז י"ל דשם ה' מעיד על מעלת וקדושת עם ישראל - שלא נתערבו עם הגויים ולא שלטו בנשותיהם, א"כ, אותו "בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי" שהיתה חסירה לו אותה מעלה וקדושה, חרה לו על זה וקילל את השם.

ויש להוסיף, שהפרשיות הסמוכות לפרשת לחם הפנים ג"כ מורות ומדגישות חיבת הקב"ה לעם ישראל והשראת השכינה עליהם: בפרשת מצות הנרות, עה"פ: "מחוץ לפרוכת העדות" (כד:ג), פירש"י: ורבותינו דרשו (שבת כב:): על נר מערבי, שהוא עדות לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל וכו'.

ובפרשת המועדים שהיו עולים לראות פני ה' ולקבל פני השכינה שלש פעמים בשנה הזינן החיבה יתירה לעם ישראל. ובחג הסוכות וזכרים "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל" שהם ענני הכבוד. ועיין בס' גבורות ה' (פמ"ו), שכתב המהר"ל מפראג, וזה לשונו באמצע דבריו: קנו עוד מעלה עליונה בחג הסוכות - והוא רוח הקודש השורה עליהם. ולכך היו ענני כבוד עליהם שהשכינה חופף עליהם, וכל מקום שהשכינה נמצאת, שם ענני כבוד כמבואר בכתוב. וזהו אמרם (ירושלמי סוכה פ"ה ה"א): למה נקרא שמחת בית השואבה שהי' בחג הסוכות? שמשם היו שואבים רוח הקודש.

ובפרשה הקודמת לפרשת המועדים כתוב: "ונקדשתי בתוך בני ישראל" (כב:לב), ובגמרא (מגילה כג:): ילפינן מפסוק זה דכל דבר שבקדושה לא יהא פחות מעשרה. ועיין בסנהדרין (ט:): כל בי עשרה שכינתא שריא.

"אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו" (כא:א). בס' כמוצא שלל רב איתא: הקשו התוס' (ב"מ קיד: ד"ה אמר לי') איך החי' אליהו את בנה של האשה הצרפתית (מל"א פרק י"ז), והלוא אליהו הוא כהן ואסור לו להטמא למתים? ותירצו שהי' ברור לו שיחייהו, ולכן הי' מותר משום פיקוח נפש.

ועל כך תמה הרדב"ז בתשובותיו (ח"ו סי' ב' אלפים ר"ג) שהרי אין סומכין על הנס? ועוד הקשה: הרי אם הי' ברור לו שיחייהו, א"כ לא הי' שם פיקוח נפש, ואם הי' שם פיקוח נפש, א"כ לא הי' ברור לו שיחייהו?

תירוצו אחד על מה שהחיה אליהו את בן הצרפתית הובא בשיטה מקובצת (שם) בשם תלמיד הר"ף: בן האשה הצרפתית לא מת ממש, אלא רק נתעלף, ולכן נאמר "עד אשר לא נותר בו נשמה", וכשיטת הסובר שכהן מותר בגוסס. [מעניין לציין, כי כך תירצו בתוס' עה"ת (פ' פינחס) קושיא דומה על פינחס - זה אליהו, שהרי הרג את זמרי, אף שכהן הי' ותירצו שהניח את זמרי כשהוא גוסס, וגוסס אינו מטמא].

על הגדרתם של התוס' את החייאתו של בן הצרפתית כ"פיקוח נפש", אף שבדרך כלל פיקוח נפש הוא הצלת אדם שחייו בסכנה ולא החייאת מת, כתב הג"ר יחיאל יעקב וינברג זצ"ל, בעל שרידי אש בתשובותיו (ח"ג סי' קכ"ז): ולענ"ד קשה לומר שיש בהחייאת המת משום פיקוח נפש, ולולא דמיסתפינא הייתי אומר שהלשון "פיקוח נפש" בתוס' הוא מליצה בעלמא, ועיקר כוונתם שכדי להחיות אחד מותר לטמא, כשם שמתר לטמא למת מצוה שאין לו קוברים או לנשיא, ואין לך כבוד המת יותר מהחייאתו, ולא גרע ממצות קבורת מת מצוה!

"ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל וגו'" (כד:א). ומקשה רש"י: מהיכן יצא. ובפירוש הראשון מיישב: מפרשה שלמעלה יצא (פרשת לחם הפנים). לגלג ואמר: "ביום השבת יערכנו" - דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום. שמה פת צוננת של תשעה ימים, בתמיה.

ויש להבין - למה לגלג דוקא על לחם הפנים, ואיך בא מזה לידי גידוף השם ר"ל?

לפני הרבה שנים כתבנו (תורה לדעת ח"ט - בקודש חזיתך - עמ' ע"ד) שהמגדף בא מנישואים מעורבים (intermarriage) ולדעתו אין מעלה לבני ישראל על שאר אומות העולם, רק - ככל הגויים בית יהודה" (יחזקאל כה:ח), ומה שכאב לו ביותר הי' המושג שבני ישראל סגולה מכל העמים, ושהקב"ה משרה שכינתו עליהם כאות אהבתו להם, ועושה להם נסים.

"ויצא בן אשה ישראלית וגו'. ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה וגו' ויניחוהו במשמר לפרוש להם על פי ה'" (כד:יב). עה"פ: "קדשים תהיו" (יט:ב) איתא במדרש (ויק"ר פכ"ד): יכול כמוני. תלמוד לומר: "כי קדוש אני" - קדושתו למעלה מקדושתכם.

וקשה - איך יעלה על הדעת - אפילו "הוה אמינא" - שיכול בשר ודם להשיג מדרגת הקדושה של הקב"ה שהוא מקור הקדושה בעולם? בס' תורה לדעת (ח"ב עמ' ק"ח) הבאתי ששמעתי מהג"ר גדלי' שארר זצ"ל שמזה נוכל להבין עד היכן יכול האדם לעלות במעלות הקדושה והטהרה - כי הוא נברא ממש בצלם אלקים, ונשמתו היא חלק אלוך ממעל. ובאמת, כבראשית רבה (פ"ח:י) איתא, שבשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון טעו מלאכי השרת ובקשו לומר לפניו "קדוש" [עד שהפיל עליו הקב"ה תרדמה וידעו הכל שהוא אדם]. ולפי"ז שפיר הקשה המדרש "יכול כמוני" - כי אפילו מלאכי השרת טעו בדבר, ולכן הוצרכנו ללימוד מיוחד לאשמועינן ש"ותחסרהו מעט מאלקים".

והנה, בפסוק השני בפרשת קדשים כתוב: "איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו אני ה'", ופירש"י: סמך שמירת שבת למורא אב, לומר, אע"פ שהזוהרתך על מורא אב, אם יאמר לך חלל את השבת, אל תשמע לו, וכן בשאר כל המצות. "אני ה' אלקיכם" - אתה ואביך חייבים בכבודי - לפיכך לא תשמע לי לבטל את דברי.

מדברי רש"י אלו (בשם חז"ל) יש ללמוד גודל מעלת מצות כיבוד אב ואם, שאילו פסוק מיוחד [ואת שבתותי תשמורו אני ה' אלקיכם] ה' כיבוד אב ואם דוחה את שבת החמורה ושאר מצוות.

לימוד זה מודגש ביותר, ממה שפירש רבינו אפרים את מעשה המגדף, וז"ל בפ' אמור (כד:י): "והוא בן איש מצרי" וכו' שהי' בנו של אותו מצרי שהרגו משה בשם המפורש. לכן, "ויקב" - שהרג אביו. ולכן נסתפק משה, מאחר שצוה הקב"ה: "כבד את אביך", וזה נתכוון לכבוד אביו, אך שלא חס על כבוד קונו ולא ידע שהוא ואביו חייבים בכבודו של מקום, ולא ידע [משה] אם לדונו בשוגג אע"פ שהתרו בו או כמזיד, עכ"ל.

דברי רבינו אפרים נפלאים, ראשית, שהרי לפי ההלכה לא הי' המצרי נחשב כאביו של המגדף. ועוד, איך הי' יכול להעלות על הדעת שמאחר שהתרו בו עדיין יש לדונו כשוגג מפני שבמדה מסוימת כאשר קילל שם שמים היתה כוונתו לשם שמים (לקיים מצות כיבוד אב).

מזה נוכל ללמוד עד היכן מגיע כיבוד אב וכמה גדולה מצוה זו, שהי' לו למשה "הוה אמינא" לדון את המגדף - שהתרו בו שלא לעשות הדבר - כשוגג. וא"כ כשאין מצות כיבוד אב ואם מתנגדת לשום מצוה אחרת יש לקיימה בזריזות ובהתלהבות ...

בענין פטור מצטער - אם שייך רק בסוכה או גם בשאר מצוות

בפ' הישן (סוכה כה). איתא: אבל חייב בסוכה. פשיטא [מאי שנא הא משאר מצוות דאשמעינן וכו' לעיל דאבל חייב בכל המצות]. מהו דתימא הואיל ואמר רבא מצטער פטור מן הסוכה, האי נמי מצטער הוא, קמשמע לן הגי מילי צערא דממילא, אבל הכא איהו דקא מצטער נפשי. איבעי לי' ליתובי דעתי. ופירש"י: צערא דממילא - שהסוכה מצערתו כגון חמה או צינה או סירחא בדברים שסיכך בהן, מיבעי לי' ליתובי דעתי (חובה עליו [לאבל] ליישב דעתו למצוה).

לקמן (כו). איתא: ת"ר, הולכי דרכים ביום פטורין מן הסוכה ביום

וחייבין בלילה וכו'. ופירש"י: דכתיב: "בסוכות תשבו" (ויקרא כג:מב) - כעין ישיבת ביתו. כשם שכל השנה אינו נמנע מלכת בדרך בסחורה כך כל ימות החג שאינו יום טוב לא הצריכו הכתוב למנוע.

וכתבו התוס' (ד"ה הולכי דרכים ביום): כל זה נפקא מ"תשבו" - כעין תדורו, שכשם שאדם בביתו אינו נמנע מלצאת לדרך. וכן מצטער דפטור לעיל מן הסוכה, היינו מ"תשבו" - כעין תדורו, דאין אדם דר במקום שמצטער.

וכן איתא בבית יוסף בהל' סוכה (סי' תר"מ ד"ה כתב המרדכי) וז"ל: כתב המרדכי, מצטער פטור מן הסוכה. [כתב] רבי אליעזר ממיץ (יראים השלם סי' תכ"א) [פירוש] שיש לו צער מן הסוכה, ובצאתו ינצל, דכעין דירה בעינן ואין דרך בני אדם לעמוד בדירתם בצער וכו'.

הריטב"א (סוכה כה): מביא טעם אחר לפטור מצטער מן הסוכה, וז"ל: ויש לשאול, למה נכתב "האזרח" כלל [כל האזרח בישראל ישבו בסוכות]? שמעתי בשם רבינו הגדול הרמב"ן ז"ל שבא לומר שלא יתחייב בסוכה אלא מי שהוא כאזרח רענן, פרט להולכי דרכים ושומרי פירות ומצטער וכיוצא באלו. וכל מאי דאמרין בכל דוכתא: "תשבו כעין תדורו" - מהכא נפקא לן, דהא קרא גלי לן, דמאי דכתיב "תשבו" אינה ישיבה כל דהו אלא ישיבה כעין דירה, כענין: "וישב יעקב בארץ מגורי אביו" ואחרים בכתוב, עכ"ל.

ועיין בפירוש הרמב"ן עה"ת על פסוק "כל האזרח בישראל" (ויקרא כג:מב), שכותב: ויתכן שיאמר כל אשר כאזרח רענן בביתו [חייב בסוכה], להוציא מפרשי ימים והולכי על הדרך.

בשו"ת בנין שלמה (סי' מ"ז) מובא בשם הגר"י ז"ל (הפורת יוסף) טעם חדש למה שפטרה התורה את המצטער מסוכה, דהנה לענין אין עשה דוחה עשה, הרי אמרין בכמה מקומות דאם אחד מן העשין חמורה מהאחרת, שהיא דוחה את חבירתה. והנה, כשהוא מצטער יש כאן שני עשין זה כנגד זה - מצות עשה דסוכה ומצות עשה דשמחת יו"ט, ונחזי אנן איזה מהם חמורה. הוי אומר דשמחת יו"ט דנהגת בכל המועדים, ולמאן דאמר נשים חייבות, ואפילו למ"ד פטורות, מ"מ הבעל חייב לשמחה, וש"יכא האשה בהך מצוה, ולכן אמרין דעשה דשמחת יו"ט דוחה לעשה דסוכה היכא דמצטער, ולכן פטור מן הסוכה, עיי"ש.

ועיין בספר סוכת חיים (עמ' תכ"ח) שמאריך בענין מצטער שפטור מן הסוכה.

והנה, בהלכות פסח (סי' תע"ב סע' י') כותב המחבר: מי שאינו שותה יין מפני שמזיקו או שונאו, צריך לדחוק עצמו ולשתות לקיים מצות ארבעה כוסות.

ובברכי יוסף שם (סק"י) איתא: הרב ראש יוסף הקשה דמצטער פטור מן הסוכה ומכל המצוות, ואיך חייב בד' כוסות מי שמזיקו. והוא ז"ל תירץ תירוץ דחוק וכו'. [וז"ל: נראה לומר דכיון דזה (חייב ד' כוסות) בא על נס הצלה גדולה, משיעבוד גדול יותר ממיתה וגם מיתה היתה והצילו ממנה. על כן צריך להצטער נמי זכר לנס שנעשה להם שניצולו מהצער ומהרעה ההיא אפילו שיהי' מצטער, כזכר אותו הנס וכו', עכ"ל. וכותב הברכ"י: ולא קשה מידי, דדווקא גבי סוכה אמרו מצטער פטור מן הסוכה, והי' טעמו דתשבו כעין תדורו וכמו שכתבו התוס' (בסוכה דף כו.), הא בשאר מצות דלית לן פטורא מקרא כי (כמו) סוכה דכתיב "תשבו", חייב המצטער וכל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון (ולכן בד' כוסות שהן מדרבנן אין פטור מצטער). והכי משמע ממה שכתב הרמב"ם פ"ד דתפילין (דין י"ג): מצטער ומי שאין דעתו נכונה ומיושבת עליו פטור מן התפילין, שהמניח תפילין אסור לו להסיח דעתו מהן. וכתב מרן בכסף משנה (בפ"ד מתפילין הל' ג') משם ה"ר מנוח וז"ל: אע"ג דבשאר מצוות אמרין מצטער איבעי ליה ליתובי דעתי, הכא

דוקא בסוכה, אלא דבשלש סעודות, כיון שלא נתקנו אלא משום עונג שבת - פטור המצטער. ועיין באריכות בדברי השד"ח הנ"ל.

והנה בריטב"א (סוכה כה. ד"ה חולין ומשמשיהן פטורין מן הסוכה) כותב: אסיקנא (לקמן כו.) אפילו חש בראשו בלבד ומצטער בה - פטור וטעמא משום "תשברו" - כעין תדורו - ואין דירה במקום שמצטער, ואין כאן דחי, שאין דיחוי במצות משום מיחושין וחולין אלא בשאי אפשר לקיימן, עכ"ל. משמע מדבריו שפטור זה של מצטער וחולה הוא רק בסוכה ומטעם "כעין תדורו", וכעין מה שמסיק הברכי יוסף.

ועיין במועדים וזמנים (ח"א סי' פ"ח) דאיתא שם: בזכרוני ששמעתי על הגאון רבי חיים עוזר זצ"ל שנודמן לו אורח בסוכות, ובשעת אכילה הסתכל הגר"ע זצ"ל בחוץ והיה קר מאד, ובמצב בריאותו הסכים שפטור מכח מצטער, אבל האורח השיב שלו אין פטור ומוכרח לרדת, וע"כ ציוה הגר"ע זצ"ל להכין לאורחו סעודה בסוכה, אחר רגעים מספר הופיע הגר"ע זצ"ל בסוכה לאכול, והאורח תמה הלוא בעצמו החליט שפטור מכח מצטער ולמה שינה דעתו, אבל הגר"ע זצ"ל פירש שפטור מצטער מפני גשמים היא רק ממצות סוכה אבל לא משאר מצוות, וכאן לפניו מצות הכנסת אורחים להנעים לאורחו ובזה אין פטור מצטער, ולכן גם בקור ירד לקיים מצוה זו. ע"כ שמעתי.

ולדינא יש לפלפל אי יש חיוב הכנסת אורחים במקום צער, שאולי כיון ששורש המצוה להנעים לחבירו אינו מחוייב במקום שמצטער דאמרינן מאי חזית, ומדינא י"ל להנעים גופו עדיף, וע"כ אין חיוב הכנסת אורחים במקום צער, או אולי היא חובת הגוף כשאר מצות שמחוייבין גם במקום צער וצ"ע בדבר זה, ותלוי במידת הצער שמוכרח לסבול והנעימות שחבירו יזכה על ידו, ולת"ח נראה שודאי מחוייבין גם במקום צער, וכאן בלאו הכי החמיר במצוה זו שבין אדם לחברו לעצמו ולא שקל כפי חיוב הלכה לבד וז"פ.

שאני משום הסח הדעת עכ"ל. אלמא מצטער בשאר מצות חייב אלא דתפילין שאני דאסור להסיח דעתו וכמ"ש הרמב"ם. והכי אמרינן פ"ק דכתובות (ו'): אלא מעתה, טבעה ספינתו בים הכי נמי דפטור, אלמה א"ר אבא בר זבדא אבל חייב בכל המצוות, ואף לדעת אביי התם דבטרדה פליגי, מ"מ מודה אביי דאינה הלכה וטרדה דרשות חייב וכו', עכ"ל.

וביאר שם הברכ"י שאין לחלק בין כשהצער הוא מבחוץ לכשהצער הוא מחמת המצוה, דאף מצטער מצד המצוה חייב, והוכיח כן מלשון רבינו מנוח על דברי הרמב"ם בהל' תפילין הנ"ל. וסיים: ובשגם יש לדחות, כן נראה לי עיקר.

השדי חמד (ח"ד עמ' 312, מערכת המ"ב כלל ר"ך) מביא את דברי הברכי יוסף, וכותב: והי' תמיה לי, שהחליט כן בפשיטות ולא זכר דברי הרדב"ז (בחדשות סי' תרפ"ז) וכו' דמתבאר שסובר דמסוכה ילפינן לבעלמא דמצטער פטור [דאיתא בשו"ת הרדב"ז שהי' נוהג להסתפר בכל חודש ניסן משום דל"ג יום בגידול שער הוי מצטער ולא עדיף האי מנהגא ממצות עשה של סוכה דמצטער פטור, עיי"ש]. וכתב דהרב בית דוד דחה לזה, דדוקא בדבר שהוא בשב ואל תעשה הוא דאמרינן דמצטער פטור ולא בקום ועשה, מוכח שסובר דלאו דוקא בסוכה הוא דפטור משום דבעינן כעין תדורו, אלא הוא הדין בכל המצוות.

שוב מביא השד"ח מהשירי ברכה (סי' תצ"ג אות ב', ד"ה ואחר זמן) שהביא את דברי הרדב"ז ובית דוד, וכתב דדוקא בענין תספורת בימי העומר שהוא רק מנהג בעלמא הוא דכתב לסמוך אטעם דמצטער, דודאי לא נעלם מרבינו הרדב"ז דדין דמצטער פטור אינו אלא בסוכה וכו' [ותפילין]. וממה שכתבו בתשובות הגאונים וכו': וששאלתם, מי שמצטער ואינו יכול להשלים שלש סעודות כשהוא אוכל וכו' פטור, שלא תקנו חכמים שלש סעודות אלא לעונג שבת בלבד, וכיון שמצטער, אין לו עונג ופטור. משמע קצת דדין פטור המצטער שאמרו בש"ס הוא

לז"נ מורי ורבי הגאון הרב אברהם יעקב בן הרב מאיר הכהן פאם זצ"ל - נפ' כ"ח מנחם אב תשס"א
לז"נ ר' בנימין בן הרב ר' מרדכי ז"ל שור
לז"נ מרת עטא שרה בת ר' בנימין ע"ה - נפ' כ"ג אדר א' תשס"ח

PARSHAS EMOR
© COPYRIGHT 2026
BY RABBI MATIS BLUM Z"L

לז"נ אסתר בת שלמה זלמן שטרן ע"ה

רוחמה ליבא בת רבקה לרפ"ש
צביה חיה בת לאה ברעניא לרפ"ש

“אמור אל הכהנים בני אהרן וגו'” (כא:א)

“Tell the Kohanim, the sons of Aharon: Let no Kohein defile himself by contact with the dead among his people.”

Why wasn't Aharon given this Mitzva directly?

The *Ha'derash Ve'ha'iyun* explains that Chazal tell us that when Bnei Yisroel received the Torah they were elevated to the state where the *Malach Ha'maves* was unable to kill them. However, once they committed the sin of the *Eigel*, they became mortal again and resumed dying. Therefore, since Aharon was indirectly responsible for death among Bnei Yisroel because of his involvement with the *Eigel*, when Hashem gave the Mitzva prohibiting Kohanim from defiling themselves to the dead, He did not command it directly to Aharon so as not to cause him additional anguish.

“ושמרתם מצותי ועשיתם אותם וגו' ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל” (כב:לא-לב)

“And you shall observe My Mitzvos and perform them ... And you shall not desecrate My Holy Name, and I shall be sanctified in the midst of Bnei Yisroel ...”

What is the connection between the two verses?

On the first verse, Rashi explains that *U'shmartem* refers to learning, and *Va'asisem* alludes to observance.

Chazal also tell us (Tanchuma, Eikev 6) that one who studies Torah but does not observe it would be better off not having been born, [since he causes a Chilul Hashem through his actions].

According to this, the juxtaposition of the Pesukim is readily understood: “You shall observe My Mitzvos [by studying them] and perform them”. In this way - “You shall not desecrate my Holy Name”. To the contrary - one who studies Torah and observes it meticulously causes a Kiddush Hashem.

HALACHIC DISCUSSIONS

(not to be relied upon for Halacha L'Ma'aseh)

The Gemorah (Chullin 69a) explains that if one slaughtered a pregnant animal, the baby may be eaten without a separate Shechita.

Some Rishonim ask: Since the offspring becomes permissible through the *Shechita* of the mother, isn't there a prohibition of *Oso V'es Bno* that should apply when slaughtering a pregnant animal?

The Sefer Ha'eshkol (Abak, p. 182a) and Sefer Ha'itur (Hilchos Shechita p. 56) explain that the offspring is not considered a "Ben" ("Bno") until it comes out into the world.

QUESTIONS OF THE WEEK

- 1) May a Kohein marry a woman whose mother is Jewish but whose father is not?
- 2) Is it permissible to treat insects with chemicals which prevent them from reproducing?
- 3) May a Kohein defile himself to a limb amputated from a living person?
- 4) Who lit the Menorah and brought the Ketores every day while Bnei Yisroel were in the *Midbar*?
- 5) May a Kohein who is more than four Amos away from a body indirectly move it without touching it [e.g. may he go on a small boat on which there is a *Meis* if by moving around he will move the *Meis*]?
- 6) How is it possible to receive four sets of Malkos for one forbidden union?
- 7) Is it permissible to use a *Kohein Am Ha'aretz* to perform menial tasks?
- 8) Are there *Mumim* that can disqualify a bird from being brought on the *Mizbei'ach*?
- 9) Is a Kohein permitted to stay under the same roof as a metal vessel that came into contact with a corpse?
- 10) What is the status of a Mamzeir whose father is a Kohein?
- 11) Has one violated the prohibition of *Oso V'es Bno* if he slaughters a goat and then pushes its offspring off the cliff as a *Se'ir La'azazel*, or if he slaughters a cow and then performs *Arifa* on its calf?

ANSWERS

- 1) *Lechatchila* it is forbidden for a Kohein to marry a woman whose mother is Jewish but whose father is not

- (see Even Ho'ezer 7:17).
- 2) The prohibition of *Sirus* does not apply to *Mazikin*. Therefore, it is permissible to treat insects with chemicals to prevent them from reproducing (Aruch Hashulchan, Even Ho'ezer 5:22).
  - 3) A Kohein may not defile himself to a limb amputated from a living person (see Yoreh Deah 369).
  - 4) According to the Sefornu (24:3), every day in the *Midbar* was considered like Yom Kippur in future generations, and therefore only Aharon the Kohein Gadol was qualified to do it. Others disagree with the Chiddush of the Sefornu (see Ba'al Haturim).
  - 5) No. (Yoreh Deah 37:6).
  - 6) If a Kohein Godol marries an *Almona* who was also a *Grusha* and became a *Chalala* and a *Zona*, he receives four sets of Malkos (Rambam, Hilchos Isurei Bi'ah 17:9-10).
  - 7) According to the Rivash (Teshuvos 94) it is permissible (also see Chinuch 269, and Minchas Chinuch 269:3).
  - 8) Yes (see Rambam Hilchos Isurei Mizbei'ach 3:3; Minchas Chinuch 296:2).
  - 9) According to Rabbeinu Tam (cited in Tosafos in Nozir 54b) - no. According to Rabbeinu Chaim Hakohein (ibid.) - yes.

- 10) It appears that the Shulchan Aruch (Even Ho'ezer 7:14) maintains that he is still considered a Kohein. However, the Drisha, Bach and others disagree.
- 11) Yes (Minchas Chinuch 294:2).

NOW AVAILABLE

The sefer **נר מתתיהו** is available for purchase:

- in seforim stores
- via shipping by emailing torahlodaas@gmail.com
- by picking up in Monsey, Queens, or Lakewood. Please be in touch via email.

The sefer **מצא טוב** on **שמחות** and the set of Torah Lodaas volumes 1-5 are available for purchase. Email to purchase.

Due to many practical considerations, Torah Lodaas is only available through e-mail. Anyone who wishes to dedicate an issue or receive Torah Lodaas is asked to send his name and e-mail address to: TorahLodaas@gmail.com

The material for this issue has been reprinted from previous years